

28 Μαΐου, 1992

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΙΟΥΛΙΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 231/90).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις — Αποτελούν
ουσιώδες στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων —
Δεν μπορούν να παραγνωριστούν από την Επιτροπή χωρίς ειδική
αιτιολογία — Αν οι συστάσεις είναι ασύμφωνες με την εικόνα που
παρουσιάζεται στις εμπιστευτικές εκθέσεις, πρέπει να 5
παραγνωρίζονται ή να τους αποδίδεται περιορισμένη βαρύτητα.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές Εκθέσεις —
Παρατυπίες — Εύλογα αγνοούνται παράτυπες τροποποιήσεις του
προσυπογράφοντα λειτουργού και λαμβάνονται υπόψη μόνο οι 10
αξιολογήσεις του αξιολογούντος λειτουργού.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αξία — Λαμβάνεται υπόψη το
σύνολο της σταδιοδρομίας των υποψηφίων, αλλά περισσότερη 15
βαρύτητα μπορεί να δοθεί στις πρόσφατες εμπιστευτικές εκθέσεις
των υποψηφίων.

Στα πλαίσια επανεξέτασης της πλήρωσης της επίδικης θέσης,
μετά από ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου,
προήχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη. Η αιτήτρια, που προσέβαλε 20
με την προσφυγή της αυτή τις προαγωγές τους, ισχυρίστηκε πως:

(α) Η Ε.Δ.Υ. παρέλειψε να καλέσει τον εν υπηρεσία Διευθυντή
και να ακούσει τις συστάσεις του. (Προς τούτο επικαλέστηκε την 25
απόφαση της Ολομέλειας *Γεώργιος Λύωνας και Άλλοι ν. Δημοκρατίας*).

(β) Η σύσταση, στην οποία προέβη ο τέως Διευθυντής και που έλαβε υπόψη της η Ε.Δ.Υ., δεν ανταποκρίνεται στα υπάρχοντα πραγματικά δεδομένα και καμιά αιτιολογία δεν είχε δοθεί από τον Διευθυντή για τις συστάσεις του.

5

(γ) Κακώς η Ε.Δ.Υ. έλαβε υπόψη της μόνο τις αξιολογήσεις του αξιολογούντος λειτουργού αναφορικά με την εμπιστευτική Έκθεση του ενδιαφερόμενου μέρους 3, για το έτος 1984.

10

(δ) Η ίδια υπερέιχε καταφανώς έναντι των ενδιαφερομένων μερών, τόσο σε αξία όσον και σε αρχαιότητα.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15

(1) Μετά από προσεκτική εξέταση των Εμπιστευτικών Εκθέσεων και Προσωπικών Φακέλων των υποψηφίων βρίσκω ότι, ο πρώτος ισχυρισμός της αιτήτριας δεν ευσταθεί. Η σύσταση του Διευθυντή συνάδει πλήρως προς το περιεχόμενο των φακέλων και δεν τίθεται θέμα παραγνώρισής τους ή απόδοσης σ' αυτές λιγότερης σημασίας. Επομένως, δεν συνέτρεχε κανένας λόγος που να επιβάλλει στην Επιτροπή να καλέσει ξανά το Διευθυντή και να προβεί σε νέες συστάσεις. Αναφορικά τώρα με τον ισχυρισμό ότι, δεν δόθηκε καμιά αιτιολογία από το Διευθυντή για τις συστάσεις του, είμαι της γνώμης ότι, ούτε και αυτός ο ισχυρισμός δεν ευσταθεί, γιατί είναι νομολογιακή αρχή ότι ο Διευθυντής δεν έχει υποχρέωση να αιτιολογεί τις συστάσεις του, νοουμένου ότι αυτές δεν είναι αντίθετες με το περιεχόμενο των φακέλων.

20

25

30

(2) Η Επιτροπή νόμιμα και εύλογα αγνόησε τις παράτυπες τροποποιήσεις του Προσυπογράφοντα Λειτουργού και έλαβε υπόψη μόνο τις αξιολογήσεις του Αξιολογούντα Λειτουργού.

35

(3) Αποτελεί αρχή του Διοικητικού Δικαίου ότι, η Επιτροπή κατά την επιλογή του καταλληλότερου από τους υποψηφίους για διορισμό ή προαγωγή σε θέση στη Δημόσια Υπηρεσία, παρόλο που λαμβάνει υπόψη το σύνολο της σταδιοδρομίας των υποψηφίων, ωστόσο, μπορεί παραδεκτά ν' αποδώσει περισσότερη βαρύτητα στις πρόσφατες εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων.

40

45

(4) Αναφορικά με τα προσόντα, τόσο η αιτήτρια, όσον και τα

ενδιαφερόμενα μέρη έχουν περίπου τα ίδια προσόντα. Είναι παραδεκτό και από τις δύο πλευρές.

Όσον αφορά την αρχαιότητα, το ενδιαφερόμενο μέρος 3, Μιχαήλ Φωτίου, υπερέχει καταφανώς της αιτήτριας, η δε αιτήτρια υπερέχει ελαφρά των δύο υπόλοιπων ενδιαφερόμενων μερών, παράγοντας που δεν μπορεί, σύμφωνα με τη νομολογία, να θεμελιώσει έκδηλη υπεροχή. Εξάλλου, τα τρία ενδιαφερόμενα μέρη είχαν σύσταση του Διευθυντή, ενώ η αιτήτρια όχι.

Εξέτασα με προσοχή τα επιχειρήματα του δικηγόρου της αιτήτριας σε σχέση με όλα τα ενώπιόν μου στοιχεία και κατέληξα στο συμπέρασμα ότι, η αιτήτρια δεν έχει αποδείξει έκδηλη υπεροχή.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Photiou v. Republic (1989) 3(A) C.L.R. 560

Δημοκρατία ν. Πανταζή (1991) 3 Α.Α.Δ. 47

Λύονας και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038

Theodosiou v. Republic, 2 R.S.C.C. 44

Lardis v. Republic (1967) 3 C.L.R. 64

Hadjiconstantinou and Others v. Republic (1973) 3 C.L.R. 65

Petrides v. Public Service Commission (1975) 3 C.L.R. 284

Republic v. Haris (1985) 3 C.L.R. 106

Republic of Cyprus and Another v. Kastellanos (1988) 3(C) C.L.R. 2249

Haris v. Republic (1989) 3(A) C.L.R. 147

Δημοκρατία ν. Βασιλείου (1990) 3 Α.Α.Δ. 226

Georgiou v. Republic (1976) 3 C.L.R. 74

Ioannou v. Republic (1976) 3 C.L.R. 431

Ioannou v. Republic (1977) 3 C.L.R. 61·

Savva v. Republic (1980) 3 C.L.R. 675·

5 *Republic v. Koufettas (1985) 3 C.L.R. 1950·*

Δημοκρατία ν. Στυλιανού και Άλλων (1990) 3 Α.Α.Δ. 2427·

10 *Ξυστούρης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 896·*

Κεφάλαια και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1991) 4(Α) Α.Α.Δ. 282·

Καϊττάνης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1294·

15 *Αργυρίδης ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Β) Α.Α.Δ. 380·*

Georghiou v. Republic (1975) 3 C.L.R. 143.

Προσφυγή.

20 Προσφυγή κατά της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, με
την οποία προήγαγαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη μόνιμη
θέση Επόπτη Θαλάμων (Τακτικός Προϋπολογισμός),
25 Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας,
αναδρομικά.

Α.Σ. Αγγελίδης, για τον αιτητή.

30 *Α. Βασιλειάδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για
τους καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

35 ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια με την παρούσα
προσφυγή ζητεί την πιο κάτω θεραπεία:-

40 "1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι, η πράξη και/ή
απόφαση του καθ' ου η αίτηση με την οποία προήγαγε
τους:

1. Πιερίδου Αυγή, 2. Γιάγκου Λοΐζο και 3. Φωτίου
Μιχαήλ στη μόνιμη θέση Επόπτη Θαλάμων (Τακτικός
Προϋπολογισμός), Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες
Δημόσιας Υγείας, αναδρομικά, είναι άκυρη, παράνομη

και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος."

Το Ανώτατο Δικαστήριο με απόφασή του, ημερομηνίας 15/5/1989, στην Προσφυγή Αρ. 54/86 (*Μιχάλης Φωτίου ν. Της Κυπριακής Δημοκρατίας, μέσω της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας*), ακύρωσε την απόφαση της Ε.Δ.Υ., με ημερομηνία 14/12/1985, σ' ότι αφορά την από 1/1/1986 προαγωγή στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Επόπτη/Επόπτριας Θαλάμων, Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας, τριών από τα δώδεκα ενδιαφερόμενα μέρη, στην εν λόγω προσφυγή, μεταξύ των οποίων και η αιτήτρια.

Ύστερα απ' αυτό, η Επιτροπή στη συνεδρίασή της, ημερομηνίας 19/5/1989, έχοντας υπ' όψη την υποχρέωση της Διοίκησης να επαναφέρει τα πράγματα στην κατάσταση που ίσχυε πριν από την απόφαση της Επιτροπής, που ακυρώθηκε, σ' ότι αφορά τους τρεις επηρεαζόμενους υπαλλήλους, αποφάσισε να ειδοποιηθούν αυτοί γραπτώς ότι, επανέρχονται στη θέση που κατείχαν πρωτύτερα, δηλαδή, στη θέση Αδελφής/Ανώτερου Νοσοκόμου, Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας.

Η Νομική Υπηρεσία της Δημοκρατίας με επιστολή της, με αρ. Γ.Ε. Υπόθεση Αρ. 54/86 και ημερομηνία 15/5/1989, συμβούλευσε ότι, ύστερα από την απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου στην Προσφυγή Αρ. 54/86, η Ε.Δ.Υ. θα πρέπει να προχωρήσει στην επανεξέταση της πλήρωσης των τριών θέσεων που είναι κενές, με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο λήψης της απόφασης που ακυρώθηκε.

Η Ε.Δ.Υ. στη συνεδρίασή της, ημερομηνίας 17/11/1989, υπό το φως και της πιο πάνω συμβουλής της Νομικής Υπηρεσίας, επανεξέτασε το θέμα της πλήρωσης των τριών θέσεων Επόπτη/Επόπτριας Θαλάμων, Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας, που παρέμειναν κενές ύστερα από την ακύρωση, από το Ανώτατο Δικαστήριο, της απόφασής της, με ημερομηνία 14/12/1985, σ' ότι αφορά την από 1/1/1986 προαγωγή τριών από τα δώδεκα ενδιαφερόμενα μέρη στην Προσφυγή Αρ. 54/86.

Η Επιτροπή, αφού προχώρησε σε γενική επαναξιολόγηση και επανασύγκριση των υποψηφίων, με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο και λαμβάνοντας υπόψη όλα τα
5 ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία που ανάγονται στον ουσιώδη χρόνο, έκρινε, με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα), ότι, οι παρακάτω (ενδιαφερόμενα μέρη) υπερέχουν των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τους προαγάγει σαν τους
10 πιο κατάλληλους στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Επόπτη/Επόπτριας Θαλάμων, Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας, αναδρομικά από 1/1/1986:-

1. Μιχαήλ Φωτίου.

15

2. Αυγή Πιερίδου.

3. Γιάγκος Λοΐζου.

20 Οι πιο πάνω προαγωγές δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, με ημερομηνία 23/2/1990 και αριθμό γνωστοποίησης 2482.

25 Νομικοί Λόγοι που εγείρει ο αιτητής με την προσφυγή του:

(1) Η Ε.Δ.Υ. παραλείπει την υποχρέωσή της για δέουσα έρευνα να καλέσει τον εν υπηρεσία Διευθυντή και ν' ακούσει συστάσεις και άλλες διευκρινήσεις.

30

(2) Η σύσταση του Διευθυντή, που προϋπήρχε, όχι μόνο δεν συνάδει, αλλά έρχεται και σε σύγκρουση με τα πραγματικά δεδομένα.

35 (3) Οι συστάσεις του Διευθυντή δεν περιείχαν οποιαδήποτε αιτιολογία.

(4) Εσφαλμένα η Ε.Δ.Υ. αποφάσισε να λάβει υπόψη μόνο τις αξιολογήσεις του αξιολογούντος λειτουργού, όσον αφορά τις εμπιστευτικές εκθέσεις του ενδιαφερόμενου προσώπου αρ. 3, για το έτος 1984.

40

(5) Η αιτήτρια υπερείχε καταφανώς των ενδιαφερόμενων μερών.

Το θέμα που εγείρεται, στην υπό εξέταση υπόθεση, είναι η επανεξέταση προαγωγής ύστερα από ακυρωτική απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου. 5

Συγκεκριμένα στην Προσφυγή Αρ. 54/86, στην οποία η απόφαση δόθηκε στις 15/5/1989, το Ανώτατο Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής σ' ότι αφορά την προαγωγή τριών από τα δώδεκα ενδιαφερόμενα μέρη. (Στην Προσφυγή Αρ. 54/86 αιτητής ήταν ο Μιχαήλ Φωτίου, ενδιαφερόμενο μέρος στην παρούσα προσφυγή.) 10

Ύστερα από την πιο πάνω ακυρωτική απόφαση η Ε.Δ.Υ. επανεξέτασε την υπόθεση, με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε τον ουσιώδη χρόνο, δηλαδή, στις 14/12/1985. 15

Σχετικά με τις συνέπειες μιας ακυρωτικής απόφασης του Δικαστηρίου, σύμφωνα με το Άρθρο 146 του Συντάγματος, λέχθηκαν τα εξής, στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1018, **Κυπριακής Δημοκρατίας ν. Θεόδουλου Πανταζή**, (απόφαση δόθηκε στις 17/1/1991). 20

"Η απόφαση του Δικαστηρίου, με βάση το Άρθρο 146 του Συντάγματος, δεσμεύει όλες τις αρχές της Δημοκρατίας. Η συμμόρφωση της Επιτροπής σε ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου είναι επιβεβλημένη. Καθήκον της Επιτροπής είναι να επανεξετάσει το ζήτημα της προαγωγής, με βάση το πραγματικό και νομικό καθεστώς της ημέρας της απόφασης που ακυρώθηκε, και να εκδώσει νέα. 25

Κατά την επανεξέταση, η Διοίκηση δεσμεύεται από τα πορίσματα στα οποία βασίστηκε η ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου. Η Διοίκηση εμποδίζεται από του να προβεί σε διαφορετική εκτίμηση των γεγονότων από πόρισμα του Δικαστηρίου, με βάση το οποίο ακυρώθηκε η προηγούμενη πράξη, εκτός εάν προβεί σε νέα έρευνα και/ή υπάρξουν νέα γεγονότα που να δικαιολογούν επανεκτίμηση. (Βλ. **Georghios Haris** 35 40

ν. *The Republic of Cyprus*, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 699 [απόφαση δόθηκε στις 27 Ιανουαρίου, 1989]).

5 Η όλη επιχειρηματολογία του δικηγόρου της αιτήτριας στρέφεται γύρω από τις συστάσεις του Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας. Πρόβαλε τον ισχυρισμό ότι, η Επιτροπή έπρεπε να καλέσει τον εν υπηρεσία Διευθυντή και ν' ακούσει απ' αυτόν συστάσεις και επικαλέστηκε προς τούτο την 10 απόφαση της Ολομέλειας στις Υποθέσεις με Αρ. 683/88, 703/88 και 706/88, ημερομηνίας 14/6/1990, **Γεώργιος Λύωνας και Άλλοι ν. Δημοκρατίας**.

15 Από την άλλη ο δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση ισχυρίστηκε ότι, η πιο πάνω απόφαση καθόλου δεν βοηθά την παρούσα υπόθεση, και τούτο γιατί οι συστάσεις στις πιο πάνω προσφυγές κρίθηκαν παράνομες και για το λόγο αυτό η Επιτροπή ζήτησε ν' ακούσει νέες συστάσεις.

20 Στην υπό εξέταση όμως υπόθεση, οι συστάσεις ήταν νόμιμες, οι προαγωγές ακυρώθηκαν, για το λόγο ότι η Επιτροπή δεν έδωσε τη δέουσα σημασία στις συστάσεις.

25 Για τη σημασία των συστάσεων έχει νομολογηθεί σε σειρά αποφάσεων από το Δικαστήριο τούτο, ότι:-

30 Οι συστάσεις του Προϊστάμενου του Τμήματος νομολογιακά, και με το Άρθρο 44(3) των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1987, αποτελούν ουσιώδες στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων και δεν μπορούν να παραγνωριστούν από την Επιτροπή χωρίς ειδική αιτιολογία. (Βλ. **Michael Theodossiou and The Republic (Public Service Commission)** 2 R.S.C.C. 44· **Andreas Lardis v. Republic (Public Service Commission)** (1967) 3 C.L.R. 64· **Costas Hadjiconstantinou and Others v. Republic (Public Service Commission)** (1973) 3 C.L.R. 65· **Emanouel Petrides v. Public Service Commission** (1975) 3 C.L.R. 284· **Republic v. Haris** (1985) 3 C.L.R. 106· **The Republic of Cyprus and Another v. Georghios Kastellanos**, Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 610 και 612, (Απόφαση δόθηκε στις 24 Νοεμβρίου, 1988)· **Georghios Haris v. The Republic of Cyprus**, Αναθεωρητική

Έφεση Αρ. 699 (απόφαση δόθηκε στις 27 Ιανουαρίου, 1989)).

Η σύσταση του Τμηματάρχη ήταν πάντοτε ξεχωριστό στοιχείο κρίσεως της αξίας. (Βλ. *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Αργυρούλλας Βασιλείου*, Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 859, (Απόφαση δόθηκε στις 30 Ιανουαρίου, 1990)).

Ο Προϊστάμενος του Τμήματος είναι σε θέση να εκτιμήσει τις απαιτήσεις της θέσης, που πρόκειται να πληρωθεί και τις ικανότητες του υποψηφίου να εκτελεί τα καθήκοντα της θέσης. Οι συστάσεις του, όμως, αν είναι ασύμφωνες με την εικόνα που παρουσιάζεται στις εμπιστευτικές εκθέσεις, πρέπει να παραγνωρίζονται ή να τους αποδίδεται περιορισμένη βαρύτητα, ανάλογα με την έκταση της ασυμφωνίας. (Βλ. *Lardis* (ανωτέρω). *Odysseas Georghiou ν. Republic (Public Service Commission)* (1976) 3 C.L.R. 74, στη σελ. 84 (Απόφαση Ολομέλειας). *Niki Ioannou ν. Republic (Public Service Commission)* (1976) 3 C.L.R. 431, στη σελ. 432. *Ioannou ν. The Republic* (1977) 3 C.L.R. 61. *Savva ν. Republic* (1980) 3 C.L.R. 675, στη σελ. 696. *Republic ν. Koufettas* (1985) 3 C.L.R. 1950.)

Προβλήθηκε, ακόμα, ο ισχυρισμός από το δικηγόρο της αιτήτριας ότι, η σύσταση, στην οποία προέβη ο τώως Διευθυντής και που έλαβε υπόψη η Ε.Δ.Υ. κατά την επανεξέταση, δεν ανταποκρίνεται στα υπάρχοντα πραγματικά δεδομένα και ότι, καμμιά αιτιολογία δεν δόθηκε από το Διευθυντή για τις συστάσεις του.

Μετά από προσεκτική εξέταση των Εμπιστευτικών Εκθέσεων και Προσωπικών Φακέλων των υποψηφίων βρίσκω ότι, ο πιο πάνω ισχυρισμός της αιτήτριας δεν ευσταθεί. Η σύσταση του Διευθυντή συνάδει πλήρως προς το περιεχόμενο των φακέλων και δεν τίθεται θέμα παραγνώρισής τους ή απόδοσης σ' αυτές λιγότερης σημασίας (βλέπε Αναθεωρητική Έφεση 1028, 1029 και 1034, *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Ανδρέα Στυλιανού και άλλων*, (απόφαση δόθηκε στις 10/7/1990). Επομένως, δεν συνέτρεχε κανένας λόγος που να επιβάλλει στην Επιτροπή να καλέσει ξανά το Διευθυντή και να προβεί σε νέες συστάσεις. Αναφορικά τώρα με τον ισχυρισμό ότι δεν

- δόθηκε καμιά αιτιολογία από το Διευθυντή για τις συστάσεις του, είμαι της γνώμης ότι, ούτε και αυτός ο ισχυρισμός δεν ευσταθεί, γιατί είναι νομολογιακή αρχή ότι, ο Διευθυντής δεν έχει υποχρέωση να αιτιολογεί τις
- 5 συστάσεις του, νοουμένου ότι αυτές δεν είναι αντίθετες με το περιεχόμενο των φακέλων (βλέπε Υποθέσεις 956/87, 957/87 και 1003/87, **Σάββας Ευστούρης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας**, απόφαση δόθηκε στις 13/3/1990).
- 10 Επίσης, για το ίδιο θέμα στις Υποθέσεις Αρ. 65/88, 118/88, 135/88, 138/88, **Μιχαηλίνας Κεφάλα και Άλλων ν. Κυπριακής Δημοκρατίας**, (απόφαση δόθηκε στις 24/1/1991) ο αδελφός Δικαστής κ. Στυλιανίδης είπε τα εξής στη σελ. 5:-
- 15
- 20 "Όπως έχει αποφασιστεί στην υπόθεση **Loizidou-Papaphoti v. Republic** (1984) 3 C.L.R. 933, με βάση τους περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμους του 1969 έως 1979, (Αρ. 10/69, 67/78, 53/79), (ο 'Νόμος'), οι συστάσεις δεν είναι ανάγκη να περιέχουν αιτιολογία. Αν περιέχουν, η αιτιολογία αυτή υπόκειται στον αναθεωρητικό έλεγχο του Δικαστηρίου."
- 25 Ανεξάρτητα όμως προς τα πιο πάνω, ο Διευθυντής αιτιολογεί τη σύστασή του. Στη σελίδα 5 των πρακτικών της Συνεδρίασης της Ε.Δ.Υ., με ημερομηνία 13/12/1985 (Παράρτημα 2), διαβάζουμε:-
- 30 "Όλοι οι πιο πάνω, (ανάμεσα σ' αυτούς και τα τρία Ε.Μ.), είναι εξαιρετικοί. Είναι οι πιο ικανοί και κατάλληλοι. Απ' αυτούς επικρατέστεροι για να καταλάβουν την θέση είναι οι εξής: ..." (Ανάμεσά τους βρίσκεται και το Ε.Μ. 3, Μιχαήλ Φωτίου.)
- 35 Όσον αφορά τον ισχυρισμό της αιτήτριας, ότι η Ε.Δ.Υ. κακώς αποφάσισε να λάβει υπόψη μόνο τις αξιολογήσεις του αξιολογούντος λειτουργού, αναφορικά με την Εμπιστευτική Έκθεση του ενδιαφερομένου μέρους 3 για το έτος 1984, το θέμα αυτό έχει απασχολήσει την
- 40 Ολομέλεια του Ανώτατου Δικαστηρίου στις Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 1028, 1029, 1034, **Δημοκρατίας ν. Ανδρέα Στυλιανού και Άλλων** (ανωτέρω). Ο Δικαστής Δ. Στυλιανίδης εκδίδοντας την απόφαση της Ολομέλειας στις

εφέσεις αυτές είπε τα εξής, στις σελίδες 10-14:-

"Στην υπόθεση *Christoforou v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 2413, ο Διευθυντής του Τμήματος Τελωνείων έκαμε αλλαγές στις εμπιστευτικές εκθέσεις για το 1983, χωρίς προηγούμενη ανταλλαγή απόψεων με τον Αξιολογούντα Λειτουργό, κατά παράβαση της παραγράφου 9 της Εγκυκλίου 491. Το γεγονός τούτο αποκαλύφθηκε από το Διευθυντή στην Τμηματική Επιτροπή. Τόσο η Τμηματική Επιτροπή όσο και η Επιτροπή αγνόησαν τις αλλαγές και έλαβαν υπόψη τους μόνο τις βαθμολογίες του Αξιολογούντα Λειτουργού. Ο κ. Α. Λοΐζου, Δ., όπως ήταν τότε, στην απορριπτική του Απόφαση είπε στη σελ. 2423:-

"The Commission observed further that these changes were made by the countersigning officer without previous consultation with the reporting officer contrary to the Regulatory Orders. For that reason 'it decided to take into consideration only the assessment of the reporting officer'. Anything that might be wrong was clearly put right both by the Director, the departmental Board and the respondent Commission. This ground also fails."

Στην υπόθεση *Ρένος Αργυρίδης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, Υπόθεση Αρ. 23/88 (Απόφαση δόθηκε στις 22 Φεβρουαρίου, 1989), ειπώθηκε:-

"Ο δεύτερος λόγος που επικαλείται ο αιτητής είναι ότι, η Επιτροπή λανθασμένα αποφάσισε να αγνοήσει τις αντικανονικές τροποποιήσεις του προσυπογράφοντος λειτουργού και να λάβει υπόψη μόνο τις αξιολογήσεις του αξιολογούντος λειτουργού, γιατί η παρανομία, που διαπίστωσε η Ολομέλεια του Ανώτατου Δικαστηρίου στην Αναθεωρητική Έφεση 678, επεκτείνεται, κατά συνέπεια, σε ολόκληρη την έκθεση, οπότεν αυτή έπρεπε να αγνοηθεί εξ ολοκλήρου.

Εφόσον η Ολομέλεια αποφάσισε ότι ήταν παράνομες οι τροποποιήσεις στις εμπιστευτικές εκθέσεις, ήταν φυσικό να αγνοηθούν οι παρανομίες

5 και να εξεταστούν οι εμπιστευτικές εκθέσεις όπως είχαν κατά τον ουσιώδη χρόνο, χωρίς τις αλλαγές. Θα ήταν αδιανόητο να αγνοηθούν τελείως όλες οι εκθέσεις και να γίνουν προαγωγές χωρίς εμπιστευτικές εκθέσεις για όλους τους υποψήφιους, συμπεριλαμβανομένου και του αιτητή."

10 Στην πρόσφατη Απόφαση **Σάββας Ευστούρης και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας**, Υποθέσεις Αρ. 956/87, 957/87, 1003/87, (Απόφαση δόθηκε στις 13 Μαρτίου, 1990), ειπώθηκε:-

15 "Τέλος, θεωρώ ότι, όσον αφορά το θέμα των εμπιστευτικών εκθέσεων, ήταν απόλυτα επιτρεπτό στην Επιτροπή να αγνοήσει τις παράτυπες τροποποιήσεις που έγιναν σ' αυτές και να λάβει υπόψη της μόνο τις αξιολογήσεις των αξιολογούντων λειτουργών. (Βλέπε **Yianoulla Louca ν. The Republic**, Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 777 και 20 780, απόφαση ημερομηνίας 16 Ιουνίου, 1989, **Argyrides ν. The Republic**, Προσφυγή Αρ. 23/88, απόφαση ημερομηνίας 22 Φεβρουαρίου, 1989, **Theoklitou and Another ν. The Republic**, Προσφυγές Αρ. 294/86 κλπ, απόφαση ημερομηνίας 25 Ιουνίου, 1988) "

25 Στην υπόθεση **Ανδρέα Καϊτάνη ν. Κυπριακής Δημοκρατίας**, Υποθέσεις Αρ. 286/88, κ.ά. (Απόφαση δόθηκε στις 12 Απριλίου, 1990), ειπώθηκε:-

30 "Ως προς το λόγο ότι η Επιτροπή αγνόησε τις αντικανονικές τροποποιήσεις στις εμπιστευτικές εκθέσεις υποψηφίων και έλαβε υπόψη μόνο τις αξιολογήσεις των αξιολογούντων λειτουργών, και 35 έτσι ενήργησε παράνομα και αναρμόδια, θα πρέπει να λεχθεί ότι, σύμφωνα με τη Νομολογία μας, η διαδικασία που ακολουθήθηκε είναι νόμιμη και ορθή και είναι σύμφωνη με το τί λέχθηκε στην υπόθεση **Christoforou ν. The Republic** (1986) 3 C.L.R. 2413 40 στη σελ. 2423:

The respondent Commission went on to say that at the examination of the confidential reports of the can-

didates it noted that the countersigning officer changed the confidential reports for the year 1983 of the aforementioned candidates. The Commission observed further that these changes were made by the countersigning officer without previous consultation with the reporting officer contrary to the Regulatory Orders. For that reason 'it decided to take into consideration only the assessment of the reporting officer'. Anything that might be wrong was clearly put right both by the Director, the departmental Board and the respondent Commission. This ground also fails.'

Το ίδιο αποφασίστηκε και στην υπόθεση **Αργυρίδη ν. Της Δημοκρατίας** Προσφυγή αρ. 23/88, η απόφαση δόθηκε στις 22 Φεβρουαρίου, 1989, ..."

Η απόφαση της Επιτροπής, στην παρούσα υπόθεση, να αγνοήσει τις παράτυπες τροποποιήσεις του Προσυπογράφοντα Λειτουργού και να λάβει υπόψη της μόνο τις αξιολογήσεις των Αξιολογούντων Λειτουργών ήταν νόμιμη και επιτρεπτή."

Με βάση όλα τα ενώπιόν μου στοιχεία, βρίσκω ότι, η Επιτροπή νόμιμα και εύλογα αγνόησε τις παράτυπες τροποποιήσεις του Προσυπογράφοντα Λειτουργού και έλαβε υπόψη μόνο τις αξιολογήσεις του Αξιολογούντα Λειτουργού.

Η αιτήτρια πρόβαλε τον ισχυρισμό για καταφανή υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών, τόσο στην αξία όσο και στην αρχαιότητα.

Σύμφωνα με τη νομολογία σημασία έχει το τελικό αποτέλεσμα της αξιολόγησης και όχι η επί μέρους βαθμολογία (**Republic v. Haris** (1985) 3 C.L.R. 106).

Η αιτιολογία που δόθηκε από την Επιτροπή για την επιλογή των ενδιαφερομένων μερών έχει ως πιο κάτω:-

"Η Επιτροπή λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιαώδη στοιχεία, που ανάγονται στον ουσιαώδη χρόνο, έκρινε, με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) ότι, οι παρακάτω

5 υπερέχουν των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τους προαγάγει σαν τους πιο κατάλληλους στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Επόπτη/Επόπτριας Θαλάμων, Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας, αναδρομικά από 1.1.86:

10 1. ΦΩΤΙΟΥ Μιχαήλ, ο οποίος είχε 'Εξαιρέτες' Εμπιστευτικές Εκθέσεις τα τελευταία τρία χρόνια, ήταν τρίτος σε αρχαιότητα και συστήθηκε, από το Διευθυντή, ως ένας από τους 12 επικρατέστερους υποψηφίους για να προαχθούν.

15 2. ΠΙΕΡΙΔΟΥ Αυγή, η οποία είχε 'Εξαιρέτες' Εμπιστευτικές Εκθέσεις τα τελευταία πέντε χρόνια, ήταν δωδέκατη σε σειρά αρχαιότητας και περιλαμβάνεται ανάμεσα στους 16 υποψηφίους που ο Διευθυντής έδωσε ως καταλληλότερους για προαγωγή.

20 3. ΛΟΪΖΟΥ Γιάγκος, ο οποίος είχε 'Εξαιρέτες' Εμπιστευτικές Εκθέσεις στα τελευταία πέντε χρόνια, ήταν 15ος σε σειρά αρχαιότητας και περιλαμβάνεται ανάμεσα στους 16 υποψηφίους που ο Διευθυντής έδωσε ως καταλληλότερους για προαγωγή."

25 Αποτελεί αρχή του Διοικητικού Δικαίου ότι, η Επιτροπή, κατά την επιλογή του καταλληλότερου από τους υποψηφίους για διορισμό ή προαγωγή σε θέση στη Δημόσια Υπηρεσία, παρόλο που λαμβάνει υπόψη το σύνολο της σταδιοδρομίας των υποψηφίων, ωστόσο, μπορεί
30 παραδεκτά ν' αποδώσει περισσότερη βαρύτητα στις πρόσφατες εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων (βλέπε μεταξύ άλλων *Georghiou v. Republic* (1975) 3 C.L.R. 143, *Republic v. Haris* (1985) 3 C.L.R. 106 στη σελίδα 116, *Haris v. The Republic*, Αναθεωρητική Έφεση 699,
35 απόφαση δόθηκε στις 27/1/1989).

Αναφορικά με τα προσόντα τόσο η αιτήτρια, όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν περίπου τα ίδια προσόντα. Είναι παραδεκτό κι από τις δύο πλευρές.

40

Όσον αφορά την αρχαιότητα το ενδιαφερόμενο μέρος 3, Μιχαήλ Φωτίου, υπερέχει καταφανώς της αιτήτριας, η δε αιτήτρια υπερέχει ελαφρά των δύο υπόλοιπων

ενδιαφερόμενων μερών, παράγοντας που δεν μπορεί, σύμφωνα με τη νομολογία, να θεμελιώσει έκδηλη υπεροχή.

Εξάλλου, τα τρία ενδιαφερόμενα μέρη είχαν σύσταση του Διευθυντή, ενώ η αιτήτρια όχι.

5

Εξέτασα, με προσοχή, τα επιχειρήματα του δικηγόρου της αιτήτριας σε σχέση με όλα τα ενώπιόν μου στοιχεία και κατέληξα στο συμπέρασμα ότι, η αιτήτρια δεν έχει αποδείξει έκδηλη υπεροχή.

10

Η Επιτροπή άσκησε τη διακριτική της εξουσία σύμφωνα με το νόμο και οι προσβαλλόμενες προαγωγές ήταν εύλογα επιτρεπτές σ' αυτή.

15

Η προσβαλλόμενη απόφαση έχει επαρκή αιτιολογία και δεν συντρέχει κανένας λόγος επέμβασης του Δικαστηρίου.

Η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

20

Η αιτήτρια να πληρώσει τα έξοδα τα οποία να υπολογίσει ο Πρωτοκολλητής.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.